

Odpoledne

Narodil se mrak a chýlilo se k dešti.
Odpolední splín mě bezdůvodně kleštil.
Zvedl jsem svůj hněv a poodešel k oknu,
viděl jsem jak opodál starší člověk moknul.

O kamennej sloup opíral svou ruinu,
bez klobouku sám stál tam dobrou hodinu.
Pak udeřil hrom, blesk uklouznul po střeše.
On tam ještě chvíli stál a pak tiše odešel.

Odpolední déšť nemá žádný zásluhy,
odpolední déšť, studenej a bez duhy.
Odpolední déšť mívá svoje přízraky,
odpolední déšť je tak sám a já taky.